

Maleahi - Comentarii Jean Koechlin

Maleahi 1:1-14

Cartea lui Maleahi este deosebit de solemnă. Ea constituie cel din urmă apel divin către conștiința și inima acestui popor iudeu, în mijlocul căruia Hristos va apărea patru secole mai târziu. Dialogul care se angajează între Dumnezeu și popor scoate în evidență din partea lui Dumnezeu, încă de la primele cuvinte: iubirea veșnică, personală, sursa a oricărei binecuvântări: „Te-am iubit...”. Iar din partea lui Israel? Nerecunoscinta, inconstiența, într-un cuvânt, obraznicia cu care-și permite să ceară dovezi despre această bunătate divină! Ce tată, ce stăpân ar suporta să fie tratat cu o asemenea scandalosă lipsă de considerație (v. 6)? Ori acest popor calca în picioare nu numai onoarea datorată Domnului, ci și preceptele Lui cele mai imperioase (v. 8; Levitic 22.17-25), sentimentele Sale cele mai tandre. În mod regretabil, aici nu avem mult de căutat lecții de «învățare de minte»! Să ne ferim și noi de a ne îndoii de dragostea Domnului, de a cărti sau chiar de a ne răsca împotriva voinței Lui! Să nu trecem cu indiferență pe lângă atâtea mărturii ale harului lui Dumnezeu, privindu-le cu plictiseală (v. 13)! Să ne oprim întâi la crucea unde El L-a dat pe Fiul Său pentru noi: ce importanță au pentru noi drepturile și dragostea lui Dumnezeu?

Maleahi 2:1-17

Domnul are pentru preoți o învățatură specială. Să dea glorie Numelui Său – iată ce trebuia ei să-și pună la inimă (v. 2)! Slujirea creștină nu are nici ea altă rațiune. Prea adesea însă, slujitorul este cel glorificat mai degrabă decât Stăpânul său. Despre cine altcineva decât despre Hristos s-ar mai fi putut spune: „nedreptate nu s-a găsit pe buzele lui” (v. 6)? Pana și apozii au trebuit să admită că „niciodată n-a vorbit vreun om așa, ca Omul acesta” (Ioan 7.46). Această perfecțiune nu face altceva decât să scoată în evidență și mai bine tristul portret al clerului din timpul Domnului, preoți, carturari și farisei: El a pazit legământul (v. 5); ei l-au stricat. El a umblat cu Dumnezeu în pace și dreptate; ei s-au îndepărtat de drum. El „a întors pe mulți de la neleguire” (v. 6); ei „au făcut pe mulți să se poticneasca” (v. 8, 9; Isaia 9.16). „Legea adevărului era în gura Lui” (v. 6); ei îl oboseau pe Domnul cu vorbele lor (v. 17; Matei 6.7). „Luati seama la duhul vostru, ca să nu vă purtați cu necredinciosie”, repetă versetele 15 și 16. Duhul nostru are sensibilitatea unei benzi magnetice. Pastrează urma a tot ceea ce s-a înregistrat acolo. Să veghem să nu-l ocupăm decât cu lucrurile adevărate, ... curate, vrednice de iubit, vorbite de bine... (Filipeni 4.8).

Maleahi 3:1-12

Maleahi semnifică „solul Domnului”. Citând versetul 1, Domnul Isus îi aplică acest titlu lui Ioan Botezătorul, chemat să pregătească înaintea Lui inima poporului Său (Matei 11.10). Respingerea lui Mesia după cea a precursorului Său a întrerupt cursul profetiei. Perioada actuală a Bisericii este trecută sub tăcere; și îl vedem în versetul 2 pe Domnul cum își reia calea față de fiii lui Levi printr-o

lucrare de topire si de purificare (v. 2, 3; Psalmul 66.10; Iov 18.1). Unii l-au urmarit pe mesterul turnator ocupat sa purifice minereul de argint. El sta langa creuzet tot timpul cat dureaza topirea, iar operatia nu este incheiata decat atunci cand propria lui imagine se reflecta in mod clar in metalul stralucitor. Ce minunata ilustrare a ceea ce Domnul implineste in fiecare dintre noi! El stie sa ne regleze imprejurarile, intetind uneori focul incercarii, cu scopul de a indeparta din noi orice aliaj impur. Si Isi continua rabdator lucrarea pana cand radioasa Lui imagine morala straluceste in noi (comp. cu Zaharia 13.9; 2 Corinteni 3.18). Care pot fi sentimentele Domnului, frustrat de daruri, de slujire si de increderea datorate Lui? „Puneti-Ma la incercare“ (v. 10), spune El poporului Sau. Da, Domnul Se bucura atunci cand credinta noastra li da posibilitatea sa ne binecuvanteze.

clickbible.org